

عنوان مقاله:

اثر بخشی درمان مبتنی بر پذیرش و تعهد بر بهبود ابعاد کنشوری جنسی و افزایش خودکارآمدی جنسی زوجین

محل انتشار:

دومین کنگره تازه یافته ها در حوزه خانواده، بهداشت روان، اختلالات، پیشگیری و آموزش (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 8

نویسندگان:

ناهید عقیقی - کارشناسیاریشد - روانشناسی عمومی، گروه روانشناسی، دانشگاه پیام نور، تهران، ایران

محمد اورکی - دانشیار، گروه روان شناسی، دانشگاه پیام نور، تهران، ایران

خلاصه مقاله:

پژوهش حاضر با هدف تعیین اثربخشی آموزش درمان مبتنی بر پذیرش و تعهد بر بهبود کنش وری جنسی و افزایش خودکارآمدی جنسی زوجین انجام شده است. این پژوهش از طرحهای نیمه آزمایشی، از نوع پیش آزمون- پس آزمون با گروه کنترل بود. جامعه آماری پژوهش، شامل کلیه زوجهای مراجعه کننده به کلینیک ها و مراکز مشاوره واقع در شهرتهران در سال 1397 بود، که تعداد 16 زوج به صورت دردسترس انتخاب و با آرایش تصادفی در دوگروه آزمایشی (8 زوج) و کنترل (8 زوج) گماشته شدند و عملکرد جنسی و خودکارآمدی جنسی، قبل و بعد از مداخله با استفاده از مقیاسخودکارآمدی جنسی_کنش وری زنان (SSES-F) و مقیاس خودکارآمدی جنسی_کنش وری نعوظی (SSES-E) اندازه گیری شد. مداخله آموزش درمان مبتنی بر پذیرش و تعهد به صورت 8 جلسه گروهدرمانی و به مدت 90 دقیقه در طول 1 ماهبرای گروه آزمایشی اجرا شد و در این مدت گروه کنترل هیچ گونه آموزشی را دریافت نکردند. پس از 1 ماه، پیگیری انجامشد. برای تحلیل نتایج، از روش آماری تحلیل واریانس با اندازه گیری مکرر استفاده شد. یافته ها نشان دادند که بین دوگروه از لحاظ ابعاد عملکرد جنسی تفاوت معناداری وجود دارد، به طوری که آموزش درمان مبتنی بر پذیرش و تعهد باعثبهبود در ابعاد عملکرد جنسی و خودکارآمدی جنسی زوجین می شود. پژوهش حاضر نشان داد که آموزش درمان مبتنی بر پذیرش و تعهد، شیوه موثری بر بهبود ابعاد کنش وری جنسی و خودکارآمدی جنسی می باشد.

کلمات کلیدی:

درمان مبتنی بر پذیرش و تعهد، کنشوری جنسی، خودکارآمدی جنسی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1038106>

